

Kamoš Bernoláčik

Leto 2021/2022

Prázdninové vydanie

ZŠ Bernoláková ul. 1061, 093 01 Vranov nad Topľou

jún - august 2022

Zdroj: internet,

Nájdete nás aj na stránke: zsbervv.edupage.org

Redakčná rada: Nefeli Marinaki, VIII.C

Timea Dutkovičová, IX.C

PaedDr. Bibiána Diliková

A je to tu ...

Ani sme sa nenazdali a dni plné pracovného nasadenia strieda sladké leňošenie. Stíchnu školské triedy, svoje miesto v kúte nájdú školské veci a my KONEČNE „vypneme“.

Len, nevypínajte úplne!

Užívajte si slnko, vodu, teplo, spánok ... s rozumom tak, aby sme sa v septembri zdraví stretli opäť v školských laviciach.

No a keď už naozaj budete potrebovať oddych od celého leta, otvorte si prázdninové vydanie školského e-časopisu.

Dúfame, že vám spríjemní letné dni.

Tentokrát **začneme** netradične

-

zamyslením a odkazom **DEVIATAKOV** pre
pedagógov i mladších spolužiakov.

A vlastne, je to aj ich rozlúčka s detstvom.

Od septembra vykročia na novú cestu životom.

A je na nich, aká tá cesta bude.

My im budeme držať prsty, aby to bola cesta, na
ktorej bude čo najmenej hrbol'ov, že dni, ktoré ich
čakajú budú hlavne slnečné. A ak sa objaví mrak,
tak nech je čo najmenší. A chyby, ktoré spravia,
nech ich posunú a posilnia.

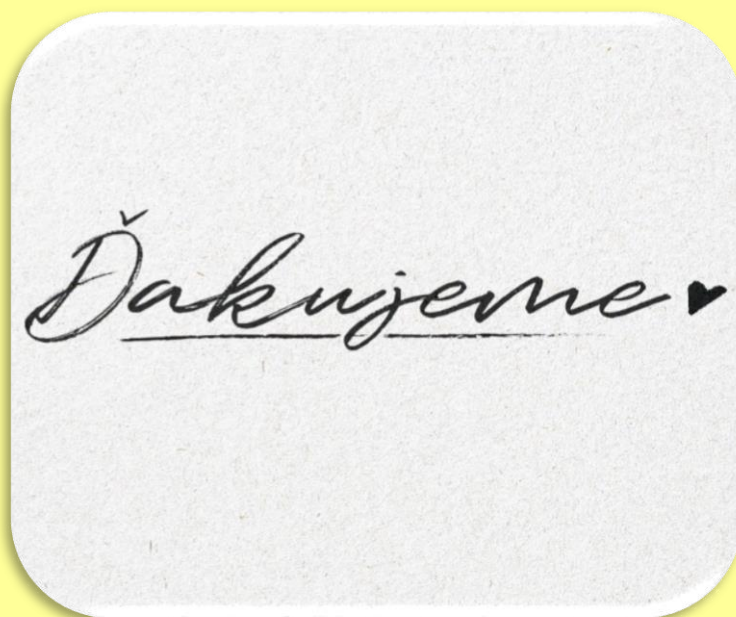
Je koniec školského roka a to pre deviatakov znamená len jedno. Je čas sa rozlúčiť! Je to len pár slov, ale práve tieto slová vnášajú do našich srdc spomienky na všetko dobré, ale aj na to zlé, čo sme spolu prežili. Keď sa na to spätne pozrieme, základná škola nám dala do života dost' veľa a to nemyslím len to, že sme sa naučili písať, čítať, počítat', ale aj to, ako sme sa spolu smiali, ale aj plakali. Len si spomeňme na radosť zo spoločne prežitých chvíľ, na ktoré budeme ešte dlho spomínať. Síce to nebolo vždy jednoduché, ale teraz sme na seba všetci hrdí; sme hrdí na to, kým sme sa stali.

Deväť rokov je dlhá doba na to, aby sme si začali uvedomovať, čo je našou prioritou. Niekedy sme museli za sebou spáliť mosty, museli sme niekoho nechať ísť, aj keď sme nechceli. Ale určite sa aj tešíme a nevieme sa dočkať, kedy objavíme ten iný svet. Niektorí z nás si možno budú ťažko zvykať na nový život, a niektorým sa možno bude páčiť viac. Každopádne veríme, že aj po rokoch sa stretneme a budeme sa na seba pozerat' ako na ľudí, s ktorými sme sa naučili vzájomne chápať jeden druhého a prebudí to v nás pocit detskej radosti.

Na záver by sme sa chceli poďakovať učiteľom za to, že nám vstúpili nielen vedomosti ale aj to, ako sa správne rozhodnúť. Aj keď vieme, že ste to nemali s nami vždy jednoduché, ale nevzdali ste to, pevne veríme, že všetko zlé ste nám odpustili a prosíme, nezabudnite na nás, pretože my nikdy nezabudneme!

Lúčime sa s vami a želáme spolužiakom, aby sa v živote nestratili, a aby sa im podarilo dosiahnuť svoje vytúžené ciele.

S vd'ačnosťou, vaši deviataci.

pracovala Timea Dutkovičová, IX.C

Vrát'me sa však ešte na chvíľu do školského roka 2021/2022. To, že k nám do školy chodia samí šikovní žiaci, to dokazujú vaše výsledky v rôznych súťažiach a olympiádach. Pravidelne sa nimi chválime na stránke školy alebo na facebooku.

No tam sa nedá uverejniť všetko, na čo sme pyšní. A preto sme ponúkli priestor vašim spolužiakom, ktorí boli úspešní

v literárnej súťaži **Prečo mám rád slovenčinu, prečo mám rád Slovensko.**

Možno vás to inšpiruje k ďalším skvelým výkonom.

O sninskom čertovi

V jednom malom mestečku na východe Slovenska bývam ja, Ninka. Naše mesto sa nazýva Vranov nad Topľou. S rodičmi radi chodíme na výlety spoznávať okolie blízko aj d'aleko.

V jeden pekný letný deň sme s ockom boli na túre nad mestom Snina, ktoré leží ešte d'alej na východe ako to naše. Sú tam skaly s výhľadom na všetky strany, dokonca až na Ukrajinu a do Poľska. Miesto volajú Sninské Kamene.

Niekde v strede výstupu na Kamene sme prišli ku kamennej soche, na ktorej bola vytesaná čudná tvár. Keď som sa lepšie prizrela, zistila som, že je to tvár nejakého čerta. Veľké oči, ústa, celý vráskavý bol, aj pekné rožky vystrkoval. Spýtala som sa ocka, prečo je tam ten čertisko. Ocko mi tam porozprával povest' o Sninskom čertovi.

Boli raz traja čerti kamaráti, ktorí žili a vystrájali v týchto horách. Lenže jednému z nich sa dvaja posmievali, že má kratšiu nohu. Nemysleli to zle, ale on bol z toho smutný. Raz sa na nich ten čert s krátkou nohou tak nazlostil, že už d'alej nezniesol vysmievanie. Zobral z mora veľký balvan. Vyniesol ho až na horu a nahnevaný hodil obrovský kameň na svojich kamarátov. Balvan sa zlomil na polovicu a kamaráti zmizli. Nikdy potom ich nevidel. Čert zostal sám. Po čase mu kamaráti začali chýbať. Smútil, aj plakal, no kamaráti čerti boli už navždy fuč. Chýbali mu až tak veľmi, že jedného dňa

sám skamenel. Odvtedy tá socha v strede cesty na Sninské Kamene čaká na svojich kamarátov.

Netrvalo dlho a ocitli sme sa na samom vrchole Sninského kameňa. Výhľad bol neopísateľný. Navôkol som uvidela veľké priekopy s korunami stromov. Predstavila som si príbeh, ktorý mi ocko vyrozprával. Zamyslela som sa.

Aká som bola šťastná, že mám mamku a ocka, rodinu, s ktorou prežívam každý deň radosti, ale aj starosti.

Aká som šťastná, že mám kamarátov, spolužiakov a najlepšiu kamarátku Julku.

Pochopila som, čo prežíval čert „samotár“. Vážme si ľudí okolo seba, nech sú akýkoľvek, s chybami, nedostatkami, zraneniami, smútkom...Vždy je čo týmto ľuďom dať, podarovať. A oni sa ti zavďačia tým, že sú s tebou. Že nie si na svete SÁM.

Nina Vesna Leško, 3.B

Výlet do rozprávky

Blížil sa koniec školského roka a ja som sa už nevedela dočkať, kedy začnú letné prázdniny. Hlavou mi vírili myšlienky o tom, kde pôjdeme celá rodina na dovolenku. Chodievali sme k moru, ale tento rok sme kvôli pandemickým opatreniam zahraničie vylúčili.

„Môžeme spoznávať Slovensko,“ napadlo ma, „ved' je toľko pekných miest, ktoré ešte nepoznám.“

A potom sa to stalo...Ráno som si obliekla pekné šaty, učesala sa, do ruky vzala kytičku a s úsmevom na tvári utekala do školy. Pani učiteľka mi do ruky okrem vysvedčenia podala aj malú bielu obálku s mojím menom. Vôbec som netušila, čo ukrýva. Čakalo ma v nej milé prekvapenie v podobe darčeka za literárnu súťaž. Doma som z obálky pyšne vytiahla dve vstupenky do rozprávkovej dedinky Habakuky a utekala som sa pochváliť rodičom a svojmu bratovi.

Bolo rozhodnuté. Ide sa na rodinný výlet. Ocko začal pomocou mapy plánovať trasu a miesta, ktoré by sme mohli navštíviť. O pár dní prišiel deň D, na ktorý som už netrpezlivo čakala. Vyrazili sme skoro ráno a čakalo nás približne 200 km do cieľa. Naša cesta začínala v Malej Domaši a počas jazdy po diaľnici sme videli mestá Prešov, Levoča, Poprad, prechádzali Ružomberkom a približne po troch hodinách jazdy nám navigácia zahlásila, že sme v cieli. Keď sme vystúpili z auta v obci Donovaly, obklopovala nás čarokrásna príroda Veľkej Fatry a Nízkych Tatier.

Netrpezlivo som čakala, čo uvidíme a zažijeme v rozprávkovej dedinke. Urobili sme niekoľko krokov a odrazu sme boli v rozprávke. Pri vchode nás privítali striga s vílou, ktoré nás oboznámili s programom a aktivitami v celom areáli. Z diaľky bolo počuť hlasy Janička, Marienky a hlasný smiech detí. Rýchlym krokom sme sa presunuli k medovníkovej chalúpke a pozreli si celú rozprávku. Divadelné predstavenie na motívy rozprávky Pavla Dobšinského bolo vtipné, napr. ježibaba poznala mobil a vedela, že sa deti vzdelávajú počas pandémie dištančnou formou, tancovala s deťmi z publika a žiadala ich, aby ju naučili sadnúť si na lopatu.

Po skončení rozprávky sme sa celá rodina odfotili s hercami a pokračovali v obhliadke dedinky. Videli sme rozprávkové domčeky plné fantázie, jazierko, veľký hovoriaci mlynček, drevené hojdačky v podobe drakov, tvorivú dielničku Negrambl'oš, v ktorej mi animátorky pomalovali tvár a ja som sa zmenila na motýľa.

Domčeky zobrazovali postavy, predmety a javy zo slovenských ľudových rozprávok. V niektorých z nich sme stretli remeselníkov, ktorí predvádzali svoje umenie. Kováč vyrábal zvončeky, perníkárka zdobila perníčky a rezbár vyrábal drevené hračky. Ocko mi za rozprávkové dukáty Habakuky kúpil perník v tvare srdiečka. Mal to byť suvení, ale keďže vyzeral veľmi chutne a mňa premohol hlad, zjedla som ho pár minút po jeho zakúpení. Približne po hodine sme stretli bubeníka, ktorý hlasným bubnovaním pozýval všetky

deti na ďalšiu rozprávku O dvanástich mesiačikoch. Vošli sme do veľkej drevenej stodoly a Maruška nás vtiahla do deja rozprávky.

Keď zazvonil zvonec a rozprávky bol koniec, ocko zmenil ešte pár eur za dukáty a v obchodíku sme si kúpili suveníry na pamiatku. Keď nám už v brušku všetkým poriadne vyhrávalo, najedli sme sa v rozprávkovej reštaurácii U Paroma. Unavení, ale spokojní a rozprávkovo naladení sme pokračovali v ceste za dobrodružstvami. Ešte v ten deň sme dorazili do Bojníc, kde sme strávili nasledujúce tri dni. Počas nich sme navštívili ZOO, kúpele a jeden z najkrajších slovenských zámkov. Cestou domov sme si vychutnali kúpanie v bazénoch s teplou termálnou vodou v Turčianskych Tepliciach, kde sme si najviac užili divokú rieku a tobogány. Počas cesty domov sme sa ešte na krátku chvíľu zastavili v obci Budiš, kde ocko z prameňa načerpal do fliaš osviežujúcu minerálnu vodu.

Neskoro večer sme sa šťastne vrátili domov a celé leto spomínali na našu krásnu a nezabudnuteľnú dovolenku. A keď sa ma niekto opýta: „Julka, ako sa ti páčil výlet po Slovensku?“, nemusím dlho rozmýšľať. S úsmevom na perách odpoviem: „Bol jednoducho úžasný.“ A verte, či neverte, ešte aj dnes si spomínam na vílu, mesiačikov, či zlú macochu, ktorých som stretla v Habakuky. Ktovie, možno v lete opäť stretnem pyšnú princeznú, sedemhlavého draka alebo odvážneho princa. Možno budú ďalšie prázdniny opäť rozprávkové...

Juliana Lacká, 3.B

Ako v zlom sne

Včera sme boli u prababky. Kým som sa hral s mobilom, mamka sa s ňou rozprávala o dávnych časoch. Ani neviem ako, zaspal som.

Zobudil som sa na, že ma mamka budí do školy. „Kde som to?“ zobudil som sa niekde úplne inde. Nebola to moja izba. Ležal som na lavičke a vedľa mňa moje sestry. Prečo je tú taká tma a zima? Kde je vypínač? Mama mi podala do rúk oblečenie.

„Čo je toto za handry? Kde je moje oblečenie? A prečo tento dom vyzerá ako v skanzene? Prečo má mama na hlave šatku?“

Vošiel som do kuchyne a uvidel som na stole noviny.

Písal sa dátum 15. 1. 1943. Ocitol som sa v minulosti. Mama mi dala suchý chlieb s mliekom.

„A kde je nutela? Ved' ja mlieko nepijem!“

Do školy som išiel v kabáte a gumákoch. Všade bola kopa snehu. Uf, skoro mi odmrzli nohy!

Vošiel som do triedy, kde bolo príjemne teplo. Učili sa tam deti, od prvákov po piatakov. Nevedel som, ktorú učebnicu si mám nachystať, mali čudné názvy...Mluvnica, Počtovnica...Ktorú teraz? Musel som sa sústrediť, lebo učiteľ bol veľmi prísny a bál som sa, že mi dá po prstoch. Po pár hodinách som išiel domov na obed. Mali sme halušky s kyslou kapustou. „Fuj, kapusta!! Zase sa nenajem!“

Potom som išiel znova do školy. Ten učiteľ sa mi vôbec nepáčil. Chýbala mi moja pani učiteľka zo súčasnosti.

Keď som prišiel domov, tak som musel pomôcť rezať drevo. Priniesť vodu zo studne. Nakrmiť dobytok. Potom som sa išiel hrať so sestrami von. Sánkovali sme sa, stavali sme pevnosti, guľovali sme sa. Prišli sme dnu zmrznutí a hladní.

Na večeru sme mal chlieb s lekvárom. Nuž nezostávalo mi nič iné, len ho zjesť. Unavený som si ľahol pod perinu, keď tu zrazu... Dvere sa otvorili a v nich vojak. Kričal: „Evakieren! Evakieren!“ A mieril na nás zbraňou. Strašne som sa zl'akol.

Zrazu som sa zobudil u babky na gauči. Plakal som. Mamka ma objímala. Keď som zistil, že je to len sen, ul'avilo sa mi. Som rád, že žijem v tejto dobe a nie pred osemdesiatimi rokmi.

Peter Magura, 3.B

A teraz už ^v PRÁZDNINY!!!

Je horúco? ..... Veru je!

Nezabúdajte teda na pitný režim.

Lekári a odborníci tvrdia, že najlepšia je čistá voda. Ale bud'me úprimní, naše maškrtné jazýčky by si pochutili na niečom sladkom a osviežujúcom.

Tak, nech sa páči, niekoľko inšpirácií.

POZOR! Tí mladší budú potrebovať aj pomoc niekoho staršieho. Takže zabaviť sa môže celá rodina a stráviť tak príjemné spoločné chvíle a vychutnať zaslúženú odmenu.

Šumivý bazový drink s nádychom citróna

Zmiešajte vodu, bazový sirup, citrónovú šťavu, trošku cukru a kocky ľadu. Dobre premiešajte a pridajte bublinkovú minerálku.

Mrazivý melón s mäťou

Budete potrebovať 4 šálky nakrájaného melóna bez jadierok: naukladajte kúsky v jednej vrstve na plech a dajte ich na 4 hodiny

zamraziť. Pomocou kuchynského robota zmixujte zmrazený melón s niekoľkými polievkovými lyžicami cukru, nastrúhanou limetkovou kôrou, $\frac{1}{2}$ šálky jablkového alebo pomarančového džúsu, čerstvou šťavou z 3 limetiek a nasekanými mäťovými lístkami. Nalejte do pohárov a **ozdobte lístkami čerstvej mäty.**

Limonáda

s levanduľovou arómou

Zohrejte 7 pohárov vody a len čo dosiahnu bod varu, pridajte šálku cukru a pár minút miešajte, kým sa cukor úplne nerozpustí. Odstavte hrniec zo sporáka a pridajte šálku citrónovej šťavy, 4 vetvičky mäty a 3 vetvičky levandule. Premiešajte a nechajte na pár hodín odstáť, následne zmes preced'te. Vyberte bylinky, **nalejte limonádu do džbánu, pridajte ľad a ozdobte plátkami citróna, čerstvou mäťou a levanduľou.**

Podľa

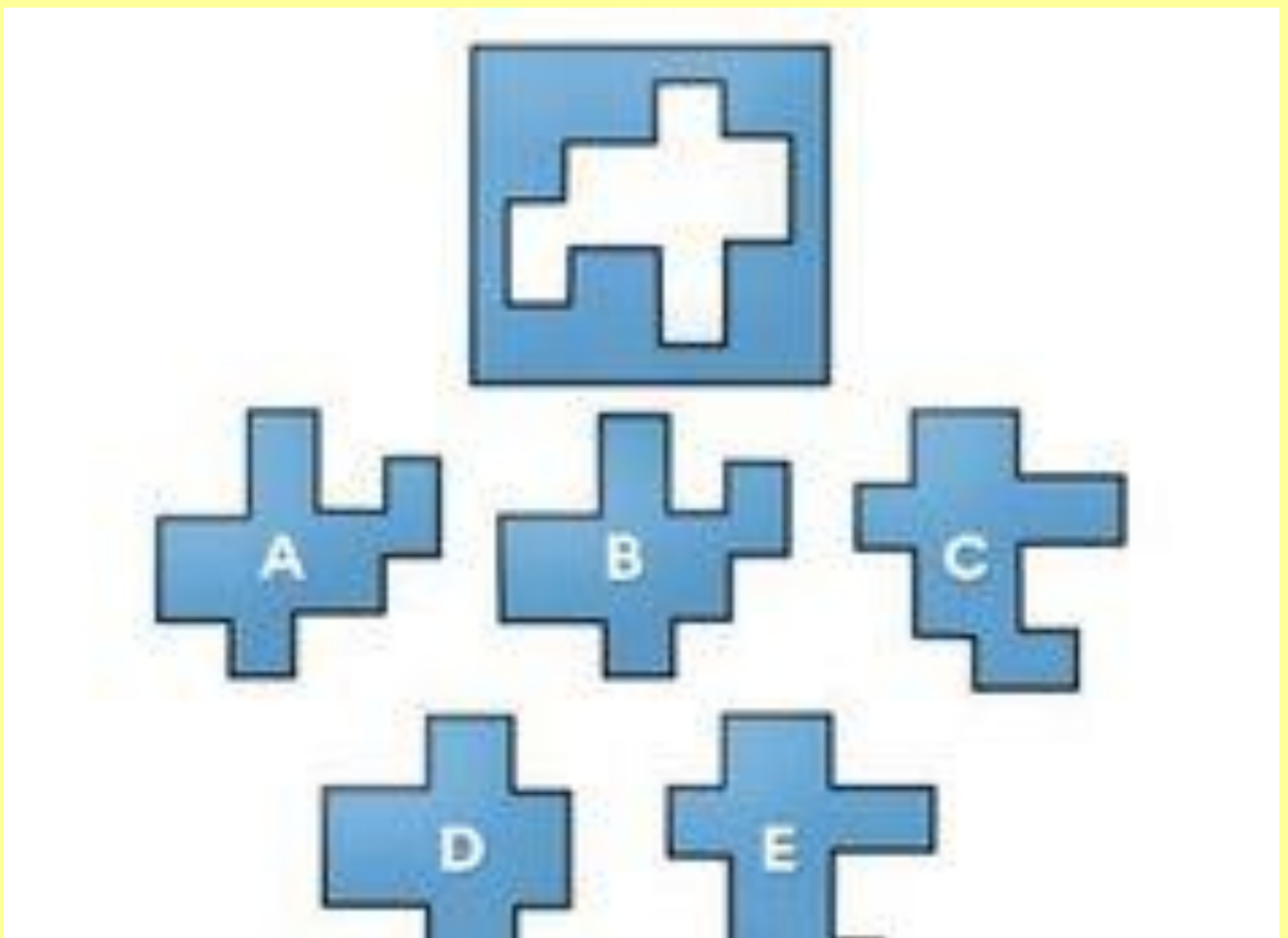
<https://www.topshop.sk/clanky/8-uzasnych-napojov-pre-horuce-letne-dni>

spracovala Nefeli Marinaki, VIII. C

Kto sa hrá, nehnevá

Doplň puzzle

Pozorne si prezrite obrázok. Každé zvieratko predstavuje jedno číslo. Pomocou výsledkov v jednotlivých riadkoch určte, aké číslo predstavujú zvieratká. Ak zistíte hodnotu zvieratiek, hlavolam už bude veľmi jednoduchý. Už vám stačí iba vypočítať posledný riadok a máte výsledok.

Odpoveď sa dozviete na konci vydania.

$$\begin{array}{l} (\text{hermelín} + \text{sova}) \times (\text{hermelín} - \text{sova}) = 20 \\ \text{myš} + \text{myš} \times \text{myš} + \text{myš} = 63 \\ \text{hermelín} \times \text{hermelín} - \text{hermelín} + \text{myš} = 37 \\ \text{sova} + \text{myš} - \text{hermelín} - \text{myš} = ? \end{array}$$

Podľa

<https://palivamto.sk/hlavalam/>

spracovala Timea Dutkovičová, IX.C

Nájdí rozdiely a obrázky si vymaľuj

Zdroj:

<https://www.dobre-napady.sk/pre-deti/pohni-rozumom/najdi-rozdiely>

A na záver

Skončil sa ďalší školský rok.

Či už bol úspešný, alebo menej úspešný, každý z nás si zaslúži reštart. Veď, aj Jiří Korn spieva vo svojej piesni „jednou je hůř, jednou je líp ...“.

Každý sa už neraz presvedčil, že tieto slová sú veru pravdivé. No a na tie horšie chvíle potrebujeme veľa síl.

Nuž želáme vám, aby ste si počas nasledujúcich dvoch prázdninových mesiacov oddýchli, nabrali veľa síl a aby to vykročenie do nového školského roka bolo čo najúspešnejšie.

Redakčná rada školského časopisu a členovia krúžku Tvoríme, píšeme, informujeme.

Odpoved':

Myš = 7; Ježko = 6; Sova = 4; ? = -2

Zdroje:

<https://www.interez.sk/po-skaredom-pocasi-prichadza-zmena-bude-sucho-a-horuco/>

<https://www.booking.com/hotel/fr/bar-des-amis.sk.html>

<https://sk.pinterest.com/ivuska1522/hlavalamy/>

<https://www.nomiland.sk/papierove-obrusky-20-ks-smajlik/>